

Comentariu realizat de pastorul Alejandro Bullon

STUDIUL 2

Botezul și ispitirea

Bună dragul meu!

În acest studiu vom vedea începutul lucrării lui Hristos. Vom începe prin a vorbi despre misiunea lui Ioan Botezătorul că precursor, premergător.

Un precursor realizează o lucrare de pregătire și de aceea adesea pare să aibă puțină importanță. Precursorul niciodată nu va fi actorul principal, pentru că acesta va intra în scenă mai târziu.

Ioan Botezătorul a fost un adevărat precursor. El știa că pentru acesta a venit în lume, pentru a pregăti calea lui Isus. El nu era steaua dimineții, nu era Mesia. Aceste lucruri, Ioan le cunoștea din scrierile Vechiului Testament și prin inspirație divină.

Ioan știa care avea să fie misiunea sa, care era locul său în istorie. Știa că el trebuie să pregătească poporul pentru ca să-L primească pe Fiul lui Dumnezeu. Luca 3,2-3:

²*Și în zilele marilor preoți Ana și Caiafa. - Cuvântul lui Dumnezeu a vorbit lui Ioan, fiul lui Zaharia în pustie.*

³*Și Ioan a venit prin tot ținutul din împrejurimile Iordanului, și propovăduia botezul pocăinței, pentru iertarea păcatelor.*

Luca spune că în acele zile mulți mergeau la Ioan pentru ca să fie botezați de către el, dar el știa că mulți dintre aceștia doreau să fie botezați numai pentru a scăpa de judecata divină. De aceea el i-a numit “o generație de vipere” și le-a spus că nu-i va ajuta la nimic ceea așa-zisa înțelepciune a lor. Le-a mai spus că au nevoie să fie conduși de un sentiment real de părere de rău pentru păcatele săvârșite și să producă adevăratele roade ale pocăinței. Aveau nevoie să trăiască ca niște persoane cu adevărat iertate. Pentru că atunci când Duhul lui Dumnezeu lucrează în viața unei persoane, aceasta începe să trăiască o altfel de viață, plină de roade bune. Cine înainte trăia într-o continuă rebeliune față de Dumnezeu, acum va manifesta un spirit de totală supunere față de El, cine era mândru va deveni umil, cine era răzbunător și înfumurat va deveni tolerant și umil, cine ura va începe să iubească. Și Ioan le-a mai spus: “să nu credeți că dacă îl aveți că tată pe Avraam nu vă folosește la nimic, pentru că Dumnezeu este capabil să scoată urmași pentru Avraam chiar și din pietre.” Iar atunci oamenii au întrebat: “Ce trebuie să facem?”, iar Ioan fără să ezite le-a spus: “Cel ce are 2 haine, să dea una celui ce nu are, iar cine are hrană, să o împartă cu cel ce nu are.”

A împărți cu alții binecuvântările ce ți-au fost date, reprezintă unul dintre roadele produse de o inimă eliberată de păcat.

În acele momente s-au apropiat și niște vameși pentru ca să fie și ei botezați. Iar ei la rândul lor l-au întrebat pe Ioan ce aveau de făcut. Acesta le-a răspuns spunându-le să nu ceară nimic mai mult decât taxele deja stabilite, adică să fie corecți. Vameșii erau cei care adunau taxele și impozitele iar ei trebuiau să fie corecți și cinstiți față de populație. “Nu luați nimic prin stoarcere și apăsare, nu folosiți violența și autoritatea cu care ați fost investiți pentru un câștig necinstit” le-a mai zis Ioan.

În fața acestor răspunsuri date de Ioan mulțimea a început să se întrebe dacă nu cumva acesta era Hristosul, dar Ioan nu s-a lăsat furat de faimă, știa cine era el și cine avea să fie Isus. Pentru ca oamenii să înțeleagă diferența dintre el și Cel ce trebuia să vină, spunea că el botează cu apă, iar Hristos îi va boteza cu foc și cu Duhul Sfânt. El le mai spunea *“Hristos va fi mai puternic decât mine, iar eu nu sunt vrednic nici să îi desleg cureaua de la încălțăminte.”*

Ioan nu confundă lucrurile, el știa bine cine era. Aceasta face parte din înțelepciunea dată de Dumnezeu fiilor Săi pentru a putea descoperi adevăratul sens și scop al existenței lor în lume. Mulți trec prin viață tânjind să ocupe un loc, o slujbă, sau un loc de muncă pentru care Dumnezeu nu i-a înzestrat, dar el îl vor cu orice chip și cu orice preț. Ioan era de admirat, el știa că era doar un înaintemergător al lui Hristos și nimic mai mult, și și-a îndeplinit bine misiunea.

În ce-a de a doua parte a acestui studiu vom vorbi despre botezul lui Isus. El nu era un păcătos și nu avea nevoie să fie botezat. Atunci de ce s-a botezat? A făcut-o pentru a ne da un exemplu, pentru a ne învăța că este necesar să intri în apa botezului ca și exprimare a credinței. Atunci când suntem botezați de fapt suntem botezați în moartea lui Hristos.

Într-o zi în timp ce Ioan boteza, a apărut Isus. Atunci când l-a văzut, Ioan a văzut o diferență între El și alte persoane. Caracterul drept și imaculat al Învățătorului se reflecta pe chipul Său, în mișcărilor Sale și în felul în care s-a apropiat de Ioan. Totul demonstra o siguranță deosebită. Nimic nu lăsa de înțeles vreo ezitare sau nesiguranță. Nu exista nici timiditate, dar nici aroganța. Nici o expresie de superioritate, dar nici existența vreunui complex. Cu câtă naturalitate S-a apropiat de Ioan pentru a fi botezat, iar acesta l-a botezat ca și când aceasta ar fi fost ceva absolut normal.

După ce Isus a fost botezat El s-a rugat. În acest timp cerul s-a deschis iar apoi Luca spune că Duhul Sfânt s-a pogorât asupra Lui într-o formă fizică vizibilă sub forma unui porumbel. Pentru Ioan aceasta era mai mult decât suficient ca și un semn. Nu mai avea nevoie de nimic pentru a fi convins că Cel pe care tocmai îl botezase era chiar Fiul lui Dumnezeu.

Credincioșii întotdeauna recunosc semnalele divine, dar Dumnezeu îi iubește și pe cei necredincioși, tocmai de aceea Le și vorbește. Așa s-a întâmplat și la botezul lui Isus. Tatăl a zis: *“Tu ești Fiul meu preaiubit, în tine îmi găsesc toată plăcerea.”* Chiar Dumnezeu Tatăl prin aceste cuvinte a recunoscut pe Isus ca Fiu al Său. Cine ar mai fi putut să se îndoiască de cuvintele pe care însuși Tatăl le rostise. Atunci când Luca a scris aceste cuvinte a dorit din tot sufletul ca prietenul său Teofil și ceilalți greci din Antiohia care aveau să citească Evanghelia sa, să îl accepte pe Isus ca Fiu al lui Dumnezeu. Acesta este fundamentul creștinismului. Isus nu a fost un simplu om, ci Fiul lui Dumnezeu una cu Tatăl și cu Duhul Sfânt.

Acum ne vom îndrepta către partea a treia a lecției. Să citim Luca 4,1-3:

¹Isus, plin de Duhul Sfânt, S-a întors de la Iordan, și a fost dus de Duhul în pustie,

²Unde a fost ispitit de diavolul timp de patruzeci de zile. N-a mâncat nimic în zilele acelea; și, după ce au trecut acele zile, a flămânzit.

³Diavolul I-a zis: "Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, poruncește pietrei acesteia să se facă pâine."

În acest pasaj întâlnim mai multe învățături.

1. Nimeni nu este pregătit să își îndeplinească misiunea fără să treacă prin pustiul probelor, al ispitirii. Ispitirile și probele nu pot să îl deruteze pe creștinul autentic, ci dimpotrivă, îl

fac mai puternic. Nu te plânge dacă ispitirea apare în viața ta, dă slavă Domnului pentru ca prin ea vei deveni mai puternic. Focul purifică aurul și distruge numai lemnul. Dacă rămâi în Hristos vei fi aur și nu ai de ce să te temi de ispită. Ia aminte că pe Isus însuși Duhul l-a condus în deșert, dar pe de altă parte Isus era plin de Duhul Sfânt. Tu în schimb să nu cauți ispita, să nu te joci cu ea, ci lasă-te condus de Duhul Sfânt.

2. A doua învățătură din prima ispită cu care s-a confruntat Isus este că aceasta nu se afla la vedere, nu o poți detecta. Problema nu se afla în faptul că Isus nu ar fi putut transforma piatra în pâine și nici în faptul că nu ar fi rezistat foamei, sau a rezista ispitei de a demonstra puterea Sa divină. Adevărata problemă era alta, aceasta era îndoiala. Iată ce îi spune Diavolul: Luca 4,3:

³*Diavolul l-a zis: "Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, poruncește pietrei acesteia să se facă pâine."*

Oare în realitate nu era Fiul lui Dumnezeu? Înainte de a veni în pustie nu fusese El la Iordan unde vocea puternică a Tatălui tocmai a confirmat acest lucru? Dar Diavolul vroia să profite de starea Sa de slăbiciune fizică pentru a-L face pe Isus să se îndoiască de Cuvântul lui Dumnezeu. Era sau nu era Fiul lui Dumnezeu...

Dacă stai puțin să te gândești, vei vedea că aceasta a fost exact aceeași tehnică pe care vrăjmașul a folosit-o și cu Adam și Eva, "Oare a zis Dumnezeu cu adevărat să nu mâncați din toți pomii din grădină?" Îți dai seama? Să te îndoiești de Cuvântul lui Dumnezeu. Aceasta este adevărata problemă. Dacă vrăjmașul nu te poate ispiti cu ispitele cărnii, te va face să te îndoiești de Cuvântul lui Dumnezeu. Așa a făcut și cu Domnul Isus. Dar El era foarte bine ancorat în Cuvântul lui Dumnezeu și a ieșit învingător.

A doua ispită a lui Isus a avut de a face cu adorarea. Aici se află de fapt punctul central al conflictului cosmic. În cer Lucifer s-a ridicat încercând să își atragă adorația ființelor create. Aceasta este o taină pe care Biblia nu o explică. Lucifer, cel mai frumos dintre îngeri, dirijorul corului ceresc, a început să nutrească invidie pentru adorația pe care îngerii și celelalte ființe o manifestau față de Hristos, și a hrănit în inima sa dorința ca și el să fie adorat. A spus că Dumnezeu că nu ar merita adorarea ființelor create, l-a acuzat că era un tiran și un dictator și că cerea supunere oarbă din partea ființelor create. A treia parte din îngeri i s-au alăturat și din aceea zi în mod disperat Lucifer a dorit ca adorarea să se îndrepte către ființa sa. Deviza sa era ceva de genul acesta: "Adorați-mă pe mine, și dacă nu vreți, adorați oricare alt lucru, dar nici un caz pe Dumnezeu." Iar în pustiul ispitirii s-a apropiat de Isus cu acest scop, oferindu-I toate regatele și bogățiile pământului în schimbul adorării sale. El a devenit stăpânul lumii noastre din clipa în care Adam și Eva i-au cedat-o lui prin căderea în ispită. De aceea a avut îndrăzneala de a se prezenta în fața lui Isus cu aceasta pretenție arogantă. Dar... pentru a doua oară a fost învins de Isus prin Cuvântul lui Dumnezeu. Luca 4,8:

³*Diavolul l-a zis: "Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, poruncește pietrei acesteia să se facă pâine."*

Cât de oportune sunt aceste cuvinte astăzi într-o lume în care ființa creată se adora pe ea însăși, adora propriile ei sentimente, propria sa filozofie, persoane care merg la biserică doar după preferințe, care acceptă doar ce se potrivește cu gusturile și principiile lor, care acceptă o

slujbă doar în funcție de interesele lor personale dar cărora nu le pasă de ceea ce spune Dumnezeu.

Ajungem la finalul acestui studiu și vom vorbi despre ultima ispită. Aici există o mică discrepanță între Matei și Luca, fiecare prezintă o succesiune diferită a ispitelor. Pentru mine personal nu reprezintă o problemă acesta. Dar există persoane care caută orice motiv ca să se îndoiască și fac din acest detaliu un munte de probleme.

Vrăjmașul l-a condus pe Isus pe coama Templului și i-a spus să se arunce jos fără frică pentru că în Cuvântul lui Dumnezeu scrie că îngerii vor veni în ajutorul Lui. Te rog să observi șiretenia cu care procedează Diavolul prin modul în care răstălmăcește cele scrise în Scriptură după propriul său plac. Scoate versetele din contextul lor lăsând impresia că spun cu totul altceva. Este adevărat că în Scriptură este dată această făgăduință și că îngerii vor interveni imediat în caz de urgență, dar în nici un caz nu transmite ideea că acest lucru se va întâmpla atunci când în mod voluntar ispitim pe Dumnezeu aruncându-ne în gol. Dumnezeu a avut grijă de Daniel în groapa leilor, El a promis că dacă vor cădea la dreapta ta o mie și la stânga zece mii, pe tine nu te vor atinge, dar dacă de bunăvoie te arunci în groapa leilor ca să provoci pe Dumnezeu ca să își îplinească făgăduința, e posibil să nu mai ieși viu de acolo, așa că nu te juca cu făgăduințele lui Dumnezeu. Ele sunt scrise în Scriptură, așa e, și se va împlini cu exactitate în dreptul copiilor lui Dumnezeu atunci când viața lor se afla cu adevărat în pericol.

Salvarea noastră sigură se află în Hristos și în cunoașterea Cuvântului Său. De aceea dragul meu, acum este vremea să studiem biblia cu asiduitate și să ne strângem astfel o adevărată comoară în inima noastră.

Dumnezeu să te binecuvânteze!

*Traducere: Gertrud Radu:
Tehnoredactare: Gabriel Radu
www.7adventist.com/studiu/
lectiuneazs@yahoo.com*